

PLANTEM CARA AL COMERÇ D'ARMES LLEUGERES!

L'engany i el cinisme d'un comerç irresponsable

L'escabros comerc amb armes lleugeres (totes aquelles armes convencionals que poden ser transportades per una sola persona o per un vehicle lleuger: pistoles, revòlvers, rifles, carabines, escopetes d'assalt, bombes de mà, determinats míssils, mines antipersones...) és un dels grans negocis actuals d'uns setanta estats industrialitzats. Espanya i la Unió Europea hi tenen un paper destacat. Mentre els seus aparells propagandístics emplen programes electorals, portades de diaris i encapçalaments d'informatius de missatges bondadosos, continuen fabricant, sense fer gaire soroll, una àmplia gamma d'armes lleugeres les quals són les culpables del noranta per cent dels conflictes actuals que afecten sobretot els qui menys culpa tenen: la població civil.

En el món hi pot haver més de cinquanta milions d'armes lleugeres, a les quals cal afegir-hi altres milions d'armes i material de suport (vehicles, explosius, canons, carros de combat...) a disposició de grups armats de tota mena: guerrilles, bandes mafioses i grups terroristes. Es tracta d'utensilis barats, fàcils de comprar (de forma legal o en el mercat negre), de transportar i d'utilitzar. Tots aquests avantatges contrasten amb l'enorme cost i dificultat per resoldre les conseqüències socials, econòmiques i humanes que provoquen.

La gran permissivitat internacional (patrocinada per les indústries armamentístiques i els estats que les protegeixen) per tal que gairebé tothom qui vulgui pugui accedir a aquest armament impedeix el desenvolupament de moltes zones del planeta amb conflictes socials o polítics latents. No descobrim la sopa d'all quan diem que molts estats occidentals venen armament i, fins i tot, entrenen militarment grups armats conspiradors contra el govern de determinats estats que no convenen als seus interessos estratègics o purament comercials: la majoria dels conflictes de l'Àfrica negra de les darreres dues dècades estan apadrinats per les antigues potències europees i els EUA.

D'altra banda, en molts països del tercer món (estats poc estructurats caracteritzats per la pobresa, desigualtats i governs corruptes) la possessió d'armes serveix per fer prevaler la llei del més fort, de manera que tothom es pren la justícia pel seu compte.

Què s'està fent a nivell internacional?

En els últims mesos s'està produint una verdadera mobilització internacional per reduir l'impacte d'aquest problema. Com a continuació de la campanya iniciada fa tres anys pel control del comerç d'armament, centenars d'ONGS d'arreu del món i de diferents àmbits comencen una nova campanya mundial contra el comerç d'armes lleugeres, la millora del codi de conducta del comerç d'armament dels països de la Unió Europea (elaborat a començaments del 98), la introducció d'un codi semblant als EUA, la promoció de

moratòries regionals (que sembla que ja tenen una resposta positiva des de diversos països africans) i la lluita contra el tràfic il·lícit. Totes aquestes propostes són nul·les sense una paral·lela tasca de millora de les condicions socials, econòmiques i democràtiques que facilitin la necessària seguretat, desenvolupament, justícia social i respecte als drets humans.

Les grans organitzacions supraestats com l'ONU i la UNESCO comencen a prendre's seriosament la qüestió. D'una banda, les Nacions Unides ha creat un mecanisme (Coordinating Action Small Arms) per coordinar tots els esforços i iniciatives sorgides de l'organització per a controlar la proliferació de l'esmentat armament. Per un altre costat, el director general de la UNESCO, Federico Mayor Zaragoza, ha fet una crida a tots els estats membres de l'organització per tal que prenguin mesures per a resoldre el problema.

Paral·lelament, els governs d'un important nombre de països han anunciat que estan disposats a col·laborar amb les ONGS per reiniciar en matèria d'armes lleugeres una mena de "procés d'Ottawa", el qual va permetre signar un tractat contra l'ús, producció i transferència de mines antipersones.

La campanya a Espanya: Adéu a les armes!

Amnistia Internacional, Greenpeace, Intermón i Metges sense Fronteres han decidit difondre la campanya amb força a Espanya sota el lema "Adéu a les armes!", un país on els governs (tant el socialista com l'actual) mostren descaradament un especial interès per satisfer les indústries d'armament nacionals (Astra, Tecosa, Llama...).

La campanya espanyola té el recolzament tècnic de la càtedra de la UNESCO sobre pau i drets humans de la UAB, com ja es va fer amb la campanya anterior "Hi ha secrets que maten", plasmació espanyola de la campanya internacional pel control i transparència del comerç d'armaments. Es reclama, de nou, la transparència en la producció i l'exportació espanyola d'armament, amb la conseqüent divulgació dels productes venuts a cada país i l'aclariment dels països destinataris. L'estadística, evidentment, ha de ser completa i no censurada com les donades fins ara, malgrat que des del ministeri de comerç per justificar el seu secretisme s'arribés a dir que "donar més dades podria anar en detriment de les possibilitats de les nostres empreses a l'exterior".

On és l'enyorada transparència? On són els drets humans que es prioritzen en el darrer programa electoral del PP (on es deia literalment: "els drets humans són part essencial de la nostra política exterior")?

Amb aquesta campanya es pretén plantar cara, una vegada més, a la hipocresia i cobdícia d'aquests polítics, simples vassalls del pervers neoliberalisme, exigint aquelles dosis d'humanitat que alleugerin els danys i el sofriment que l'ambició capitalista ha causat i segueix causant arreu del planeta.

Jordi Roig

Amnistia Internacional